

Кралъ. Ала васалъ на Константинополския императоръ.

Но ето че неочаквано Бодуенъ бѣ падналъ въ пленъ у българитѣ и не дълго следъ това царъ Калоянъ бѣ писалъ на папата, че високиятъ му пленникъ не може да бжде вече върнатъ въ родината си, понеже е платилъ своята данъ на майката природа. Защо тогава, следъ смъртъта на Фландърския графъ, не избраха на негово мѣсто Бонифаций? А младия му братъ Анри, графъ д'Ено?

Отъ този мигъ враждата бѣ пламнала все по-остра и неугасима.

Не помогна дори и сродяването между дветѣ семейства. Анри се бѣ оженилъ за дъщерята на Бонифаций. Веднага следъ смъртъта на младата императрица и неочакваното загиване на самия Бонифаций обтегнатостъта между Тесалоника и Константинополъ стана още по-непоносима.

Анри мълчеше и мислѣше отново за всички тия неприятни събития.

Ясно бѣше, че викането на младия Монфератски маркизъ отъ Италия бѣ насочено лично противъ императора. Съ регентство, при единъ малолѣтенъ кралъ и една кралица, подчинението на Тесалоника къмъ Константинополъ бѣ неоспоримо. Но, когато на Солунския престолъ седнѣше храбриятъ момъкъ Гулиелмо, синъ на Бонифация отъ първата му жена Елеонора Савойска, работитѣ щѣха да тръгнатъ другояче. Неукротимитѣ ломбардски барони щѣха веднага да отцепятъ кралството въ независима държава.

Време ли бѣше сега за надменностъ и честолюбие? Сега, когато латинската империя бѣ отвсѣкжде заградена съ врагове? Да бждѣше проклетъ мига, когато изборътъ на сждбата бѣ падналъ връзъ бледото чело на брата му Бодуена. Можеби и днесъ той щѣше да бжде още живъ, ако не бѣ слагалъ на главата си искрящия императорски вѣнецъ, отъ който бѣха произлѣзли толкова зависти и крамоли . . .